

Nagysikerű őszibarack-termelési ankét Szatymazon

Egész Csongrád megye dolgozó parasztsága képviseltette magát

A Szatymazi Tudományos Mezőgazdasági Szakkör, a Kertészeti-Szőlészeti Társaság, a Kertészeti Kísérleti Munkaközösség és még néhány más társadalmi szervezet vasárnap őszibarack-termelési ankétot rendezett Szatymazon. A dolgozó parasztság érdeklődése az ankét iránt várakozással telült volt. Hódmezővásárhelyről és Csongrád környékéről is részt vettek. A homokos területekkel rendelkező járásbeli falvakból pedig egész csapatsortól jöttek el az emberek. Tíz órára zsúfolásig megtelt a hallgatósággal a művelődési otthon nagy gyűlésterme, úgyannyira, hogy sokan már csak az utcáról hallgathatták az előadók, felszólalók beszédeit.

A vitaindító beszédet Kamenszky Béla, a Szatymazi Tudományos Mezőgazdasági Szakkör vezetője mondotta. Előljárójában rövid áttekintést adott arról, hogyan is vert gyökeret három évtizeddel ezelőtt az őszibarack Szatymaz futóhomokján, hogyan tett szert már hírnevére. Jellemző a szatymazi őszibarack-termelés fejlődésére, hogy

1944-ben — bár jó termés volt — mégis csupán 43 vagon volt az exportképes áru. Ezzel szemben 1955-ben a szatymazi és a környékbeli gazdák a hazai fogyasztás igényeinek kielégítésében való nagyrészt mellett már 125 vagon exportra menő őszibarackot termeltek.

Az idei termés viszont ennél jóval több lesz.

Kamenszky Béla ezután a szatymazi őszibarack leendő nagy jövőjéről beszélt. Rámutatott, hogy már most jó előre meg kell határozni az őszibarack-termelés irányvonalát, s módját. A Szeged vidéki meszes homokok — nemcsak a szatymaziak — a magasnak fekvő talajviz miatt egyaránt kiválóan alkalmasak őszibarack-termelésre. Vannak olyan községek, mint Zsombó, ahol a gazdák már felismerték ezt a lehetőséget, s ma már őszibarack-termelés szempontjából szinte egy vonalon haladnak a szatymaziakkal.

Hasonló lehetőségek vannak őszibarack-termelésre Üllés, Bórdány, Forráskút, Balástya községekben, a járás és a megye számos más területén is.

Miután a jelenlévők között sokan voltak olyan vidékről is, ahol még ezután akarnak rátérni a nagyobb mértékű őszibarack-termelésre, Kamenszky elvtárs ismertette, melyek azok a fajták, melyek a szatymazi tapasztalatok szerint a mi homokjainkon a legjobb, legértékesebb terméseket adják. Mint nagy elméleti és gyakorlati szakismeretekkel rendelkező termelő, elemezte a különböző

fajták jó és rossz tulajdonságait. Arra intette a termelőket, hogy

elsősorban a korai fajták termesztésére törekedjenek, mert éghajlati adottságainknál fogva ezen a vidéken hetekkel előbb szüretelhetünk beérett őszibarackot,

mint az ország más részein, vagy a szomszédos államokban. Ez pedig nemzetközi piacot jelent a szatymazi, s általában a Szeged vidéki őszibaracknak. Saját maga és a szatymazi termelők tapasztalatai alapján pontos receptet adott a talajelőkészítés, a csemetenevelés és a termés gyakorlati tennivalóiról.

Fekete Zoltán egyetemi tanár az őszibarack talajerőutánpótlásának kérdéseivel foglalkozott. Ajánlotta a termelőknek a zöldtrágyázás módszerének bevezetését, s ugyanakkor az állattenyésztés nagyobb ütemű fejlesztését. Megemlítette, hogy ebben az évben a szatymazi gazdák közel ezer vagon istállótrágyát vásároltak gyümölcsöseik részére, azonban nem messze az az idő, amikor nem fognak tudni trágyát vásárolni, mert nem lesz állattartó gazda, aki eladja. Ezért

van szükség a zöldtrágyázási módszer alkalmazására.

A zöldtrágyázásra való törekvés lényeges emelkedést hoz a takarmánytermelésben, ami pedig az állattállomány gyarapodását, ezen túl pedig a nagyobb mennyiségű istállótrágya-termelést vonja maga után.

Nyújtó Ferenc vezető-kutató az őszibarack metszési és fajta-problémák mellett behatóan elemezte a külföldi értékesítési lehetőségeket, s összehasonlította az ország történelmileg kialakult őszibaracktermő vidékeinek és Szatymaz környéke őszibarack-termelési eredményeit. Tényekkel bizonyította, hogy

míg jelenleg a történelmileg kialakult őszibaracktermő helyeken stagnál a termelés, ugyanakkor Szatymaz környékén nagymértékben halad előre.

A Külereskedelmi Vállalat képviselője rámutatott, véleménye szerint

nem helyes, hogy Szatymaz vidékén csupán csak korai őszibarack-fajták termelésére szorítkoznak.

Van és lesz lehetőség a későn érő őszibarack-fajták külföldi értékesítésére is. A vidéken szokásos

hosszú, meleg ősz lehetővé teszi, hogy a kései fajták is beérjenek, s akkor kerüljenek piacra, amikor a legtöbb helyen már lejárt az őszibarack szezonja.

Felszólalt még a vitában Tengerdi János szakfelügyelő is, aki az őszibarack növényvédelmében adott sok hasznos tanácsot a gazdáknak.

A népes közönség ebéd után meglátogatót néhány szatymazi gyümölcskertet, s megtekintették többek között Frank József messzi földön híres őszibaracktermő gazdaságát és az általa szerkesztett rendkívül ötletes, sok fáradságos munkát megteremtő motoros ekekapát.

A vasárnap szatymazi őszibarack-ankét sokféle termelési problémát s lehetőséget vetett fel, ezekre a problémákra, kérdésekre a jövőben még visszatérünk.

Megszépülnek az új tanévre a szegedi óvodák és iskolák

Csak az I. kerületben több százezer forintot költenek a tatarozásokra, felújításokra

A vizsgák után csendesek lettek az iskolák tantermei. A kis lakók szabadban töltik a vakációt, nyaralnak vagy táboroznak. Az iskolákban a nyári pihenő alatt sem állt meg az élet, az igazgatói irodákban most is dolgoznak, az iskola apróbb-nagyobb gondjain fáradoznak. Az iskolák tatarozására, egyes felújításokra csak ilyenkor van mód és alkalom.

Az iskolák rendbehozása mellett az óvodák korszerűsítésével is sokat törődik az I. kerületi tanács. Az óvodák csinosítására is a nyári meleg napok a legalkalmasabbak. A tanácsok tekintélyes összegeket fordítottak már eddig is az iskolák és óvodák tatarozására és berendezésének pótlására.

A HAJNOCZY UTCAI ÓVODA

minden igényt kielégít, mintszertűn berendezett intézmény, a múlt évben 60 ezer forintba került. Ezen a nyáron külsőleg tatarozzák, ami 10 ezer forintot irányoztak elő.

A TOLDI UTCAI ÓVODA

már elhanyagoltabb állapotban van, a teljes rendbehozásához körülbelül 85 ezer forint szükséges. Az I. kerületi tanács úgy határozott, hogy ezen az óvodaépületen a külső és belső tatarozáson kívül a homlokzati részt is felújítják, a foglalkozási termeket parkettázzák, a világítást korszerűsítik.

A JUHÁSZ GYULA UTCAI ÓVODÁBAN

a téli hónapokban komoly fűtési gondok voltak, mert a folyósó szimpla ablakai nem tartották a meleget. Ezen a nyáron rendbehozzák az ablakokat. Az óvoda tatarozására, ablakok pótlására, termek kifestésére és a tetőzet megjavítására 40 ezer forintot költenek.

Az I. kerületi tanács felügyelete alá 6 óvoda tartozik. Ezek között van az Újszegeden lévő Csanádi utcai is. Erre az óvodára a közsegfejlesztési alapról 15 ezer forintot költenek. Ebből az összegből a foglalkozási termeket újraparkettázzák.

Hasonlóan gondot fordítanak az iskolák tatarozására is.

A MADÁCH UTCAI ÁLTALÁNOS ISKOLA

rendbehozása kerül a legközelebb. A tantermek újrafestése, az ereszcatornák felújítása, lefolyócsövek kicserélése, a folyósók olajlábattal való lefestése, ajtók, ablakok festése körülbelül 100 ezer forintot igényel. Megnagyobbítják az iskola udvarát is, ami az új kerítésel együtt 65 ezer forintot kiadást jelentett.

A JUHÁSZ GYULA UTCAI ISKOLÁRA

szintén 100 ezer forintot költenek ezen a nyáron. A folyósó átépítése, a tantermek átfestése, a tetőzet javítása, ereszcatorna pótlása nem kis munkát okoz az itt dolgozó

SOK KICSI SOKRA MEGY

Sokan panaszkodnak, többször nem is indokolatlanul, hogy nem kapnak gázórát, s ezért kénytelenek gázszolgáltatás híján fatűzeléses tűzhelyen főzni. Míg panaszkodnak, s a Gázgyárat okolják, eszükbe sem jut, hogy nem mindig és legtöbb esetben nem a Gázgyár a hibás. Az természetes, hogy időközönként egy-egy óra elpusztul, s azt ki kell cserélni, de ha nincs utánpótlás, a Gázgyár sem adhat. Pusztulnak a gázórák a természetes kopáson kívül is, nem ritkán azzal, hogy a háziaszszonyok ráraaknak mindent, még a vizes súrolórangyot is. Néhány szülő azt is elnézi, hogy amikor gyermekei „adj király katonát” játszanak, várnak a gázórát használják. Ilyen helyen nem csoda, ha megtepázottan, ajtaja letörve, számlapjának üvege betörve, tehát megcsontkítottan már nem láthatja el a fogyasztás mérését az óra. Ahol így vigyáznak a gázórára, meg kellene vonni a gázszolgáltatást, mert úgy látszik, csak jó szóval nem érnek el eredményt a Gázgyár dolgozói. A gyárnak évente az így keletkezett károk helyreállítása sokba kerül, mert a sok kicsi sokra megy és ezeket költenek órajavításra.

Ki ne látta volna már tricikkel, vagy négykerekű kézikocsival a Gázgyár szerelőit fuvaroztatni. Az elmúlt napok egyikén nyolc mázsa csövet toltak tizenegyen. Rendszerint mire kiérnek a munkahelyre, különösen, ha az a város másik végén van, már kifáradnak a munkások. Ezért érthető, ha leülnek egy-egy félórát pihenni. Idő telik azzal, hogy fuvaroznak, azzal is, hogy pihennek. Mennyivel könnyebb lenne, ha gépkocsival szállítanák ki a munkahelyekre a szerszámot és anyagot. Nemcsak erőt kímélnének, hanem időt is nyernének. Több jutna a gázszelő munkára.

Autója volt a Gázgyárnak, amikor hajdanában közös vállalatuk volt az erőművel. Amikor ismét szétváltak, már használhatatlan volt a gépkocsi, azóta nem is kaptak másikat, pedig igen kedvezően használhatnák, sőt felesleges kiadástól is megszabadítanák a vállalatot. Azonkívül, hogy a munkások fuvaroznak, egyéb fuvarokra évenként többet költenek, mint egy új tehérgépkocsi ára. Nem ártana, ha ezen elgondolkoznának az illetékesek is.

Az elrozsdásodott csövet eternit csövel cserélik ki

17 aláírással levél érkezett szerkesztőségünkhez a Széll utcából. Ebből idézzük a következő sorokat:

»Kérjük az illetékeseket, hogy a Lendvai utcából kifelé lerakott, 1/2 colos, teljesen elrozsdásodott csövezeteket cseréljék ki, mert miatta reggel 7—8 órától egyáltalán nem lehet vizet kapni, vagy a legjobb esetben egy óra alatt csöpög 3—4 liter. Aki pedig mégis vizet akar, annak el kell mennie a Herényos utca sarkán lévő kifolyóhoz, mely messze — egyes helyekhez 3—400 méterre — van.«

A fenti kérés tolmácsolásakor a Víz- és Csatornaművek igazgatóságán megtudtuk, hogy a Széll utcaiaknak ezt a régi kérését a felújítási keretből 1958. első negyedében teljesíteni fogják, annak ellenére, hogy az említett vezetékek egy magán-küttársaság tulajdona. A reklamált csövezeteket eternitcsövel fogják kicserélni és ha a szerelés készen lesz, akkor a III. kerületi tanács is rendelkezni fog a közkifolyó elhelyezése ügyében.

AZ ÁRPÁD TÉRI ISKOLA

belülről igen szép és tiszta. Az itteni tanulók, most még több új padot és berendezési tárgyat kapnak. Egyébként a többi iskolák is — ahol arra szükség van — kapnak új padokat és berendezési tárgyakat. Óvodák és iskolák berendezéseinek pótlására ez évben 30 ezer forintot költ az I. kerületi tanács, hogy barátságos környezet, megszépült tantermek várják a tanulóifjúságot.

A GUTENBERG UTCAI LEÁNYISKOLA

is megszépül az új tanévre. A folyósók és tantermek átfestésére, a tetőzet javítására 40 ezer forintot költenek. A Dugonics utcai iskola folyósóinak és tantermeinek átfestési költsége pedig 30 ezer forintot kiadást jelent.

AZ ÚJSZEGEDI TISZAPARTI ISKOLÁT

a múlt évben teljesen rendbehozták. Ízléses festésű, olajlábattal, cserépkályhával ellátott tantermei vannak. Most a kerítés rendbehozását végzik.

A BÉRKERT UTCAI ISKOLÁRA

a múlt évben szintén hatalmas összeget költött az I. ke-

Megoldódik a régi probléma:

a hagymatermelés is gépesíthető

Nemsokára munkába állhat egy Csongrád megyei találmány, a „mindenes hagymagép”

Az utóbbi években különösen az elmúlt tavaszon a szegedi járás egyes tisztántúli községeknek határaitba is betört az egykori makói zárt körzetből a hagymatermelés. Különösen sok hagymát termelnek ma a kübekházi, szőregi, újszentiváni, tiszaszegedi határában és még Döcsk környékén is.

A hagymatermelés talán még a paprikánál is több kézi munkát igényel. A fekete hagymamagot például egészen sűrűn, 10—15 centiméteres sortávolságra vetik. Kézkel tenyérrnyi nagyságú, vagy még annál is kisebb hagymakapával sarabolják, szó sem lehet olyasmiről, hogy például a talaj lazítását, gyomtalánítását lókapával végezzék.

Rendkívül haladatlan a hagyma, kiváltképp a dug-hagyma kézi felszedése is.

A hagymatermelés a régi kisüzemi módszerekkel gazdasági és állami gazdaságokban csaknem lehetetlen, legalábbis nem nagyon kifizetődő.

Ennek a nagy problémának a megoldásán fáradozik már hosszabb idő óta Brúder János, a Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet makói hagymanemesítő telepének vezetője.

Eddig már több olyan gépet szerkesztett — egyet a Vörös Csillag Traktorgyár segítségével —, mely lényegesen megkönnyíti a meggyorsítja a hagymatermelés munkáját. Az első kísérleti gép például

egy hengeres seprével lesepri a talaj felszínéről az elszáradt hagymaleveleket, s ugyanez a gép földdel

együtt felszedi a termést, s kiostálja az apróbb rögöktől, ezután kézi erővel már csak a hagyma kiválogatását, s összeszedését kell elvégezni.

Brúder János és munkatársai azonban korántsem elégedtek meg az elért eredménnyel, s most

újabb hagymaművelő gépek, szerkezetek konstruálásával foglalkoznak.

Olyan vetőgépet készítettek, amely a hagymamagot szabályos 15 centiméteres sortávolságra veti el. A vetés után, amikor kikelték a magok, a gépről leszerelik a vetőcsoroszlyákat, helyükbe kapáló késeket rögzítenek, ezzel a géppel egy HTZ—7-es szovjet gyártmányú kertitraktor segítségével két ember 8 óra alatt 5 katasztrális hold hagymát tud megkapálni. Érdekesége a dolognak, hogy a gép szabályos, egyenletes működéséhez nem kellenek pontos csatlakozó sorok. A traktor ugyan is állandóan a régi nyomon jár, hogy a hagymatöveket a kapálógép ki ne pusztítsa.

Ha azonban például nedves vagy túlságosan laza a talaj, s csúsznak a vontatógép, a kapálógépet egy botkormány segítségével állandóan a helyén lehet tartani.

Ezt a gépet — mely könnyen kezelhetőségénél, egyszerűségénél fogva a legtöbb sikert ígéri — nyugodtan nevezhetnénk mindenes hagymagépnek is, mert majdnem minden művelethez át lehet alakítani, ha kell poroz, perme- tez is.

A szedés előtt mint elődje is tette, lesepri az elszáradt hagymalevelektől, gazoktól a talajt, s egy erre a célra ké-

szített szerkezet segítségével kiemeli a talajból a hagymagumókat.

A kísérleti telep szakembereinek most minden gondolatát olyan rostaszerkezet megkonstruálása foglalja le, amely erre a hagymamindenes gépre illeszkedik összegyűjti, s a göröngyöktől kitisztítja a hagymát.

A kézi erőnek ezentúl már csak a zsákba, ládába való rakás maradna. A gép a gyűjtő- és rostaszerkezet kivételével már teljesen elkészült, ki is próbálták igen jó eredménnyel. Most még a felszedett hagymát szétszórja maga után a földön, s kézzel kell összeszedni.

Ez a gép, ha mind beváltja azokat a reményeket, amelyeket a kutatók, s a termelők fűznek hozzá,

nagy forradalmasítást jelent a hagymatermelésben, ugyanakkor nagy lépés lesz a magyar belterjes mezőgazdasági termelés útján is.

Szerencse-statisztika

A Hétfői Hírek írja: Melyik számot húzták ki leggyakrabban a lottón?

Kertész Dániel, Fortuna istenasszony OTP-hez akkreditált követe, mint „illetékes”, készsággal közli:

7, 19, 33, 64, 75 — háromszor,

9 — négyszer,

12, 26 — ötször szerepelt a húsz hét nyerőszámai között.

Lám, az a huncut tizenkettes! Átpártolt a lottóhoz, ezért olyan nehéz eltalálni a totót.

Kérek egy lapot

— mondom minap Ásotthalom állomáson az egyik postai kézbesítőnek, akiről látom, hogy különféle lapokat rejtget a táskájában.

— Milyet adjak — kérdi készségesen.

— Mai Délmagyarországot.

— Arra várnai kell, most hozza a vonat.

— Se baj, hiszen már jön is a motoros. Közben elhangzik a szokásos óvatossági figyelmeztetés: »A vágány mellett vigyázzni!»

Ez nyilván nekem szólt, aki türelmetlenségemben túl közel lopakodtam a vonat felé.

Aztán megáll a motoros, jól kifújja magát és megkezdődik a postai küldemények leadogatása. Az én emberem a legfőbb. Elsőnek emeli magához a friss »Délmagyarország«-köteget, mire — jóképet vágva, többet magammal, akik a po-

nat visszaindulására várunk — kérjük az újságot.

— Itt? — érdeklődik az egyik kézbesítő. Az nem lehet, mert az árusítás a hivatalban kezdődik. Tessék odajönni.

A nap pörkök, a postahivatal meglehetősen messze van és mi mindannyiunkat a bosszúság is erősen hevít. Egyesek ugyan tréfásnak vélik a jó ember szavait, de nem úgy ő, aki táskába vágja a lapot és elkarikázik zöldre festett »lován« a hivatal felé. Vannak, akik utána kulognak, de akinek csomagja is van, csak bámul utána és arra gondol, hogy a posta egyazon fiókban tartja a lapárusítási szabályokat a bürokratikus elvekkel. Így lehet a való, lük-tető életet holtá nyilvánítani — Ásotthalom.

(— s —)

Ásotthalom, VIII. ker. 1320. sz.